

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci navrhovatele: **J. Š.**, proti odpůrkyni: **Základní škola T. G. Masaryka Praha 7**, se sídlem Ortenovo náměstí 1275/34, Praha 7, o návrhu na vydání předběžného opatření, v řízení o kasační stížnosti nezl. V. Š., a nezl. V. Š., společně zast. J. Š., proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 5. 2026, č. j. 17 A 23/2026-42,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Navrhovatel se svým návrhem ze dne 9. 4. 2026 domáhal u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) vydání předběžného opatření. Konkrétně žádal, aby městský soud uložil odpůrkyni povinnost umožnit jeho nezletilým dětem „*okamžitou docházku do původní třídy, do které byly zařazeny před jejich přěrazením, a to až do pravomocného rozhodnutí ve věci.*“

[2] Městský soud v záhlaví označeným usnesením (dále jen „napadené usnesení“) odmítl uvedený návrh podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť dospěl k závěru, že jej bylo nutno podat společně s návrhem na zahájení řízení nebo až v jeho průběhu. Samostatně podaný návrh na vydání předběžného opatření označil za návrh nepřipustný. Nadto městský soud podotkl, že i v případě, kdy by návrh mohl být považován za návrh ve věci samé, byl by podán osobou zjevně k tomu neoprávněnou, a nadto i opožděně.

[3] Proti napadenému usnesení podaly kasační stížnost nezl. V. Š. a nezl. V. Š., které zastupoval jejich zákonný zástupce J. Š., který byl navrhovatelem v řízení u městského soudu.

[4] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal splnění podmínek řízení, jimiž je třeba v obecné rovině rozumět nutné podmínky, za nichž soud může jednat ve věci. Přitom shledal, že kasační stížnost byla podána osobou zjevně neoprávněnou.

[5] Podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., *soud usnesením odmítne podaný návrh, jestliže byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou.*

[6] Podle § 102 s. ř. s., *kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení takového rozhodnutí. Kasační stížnost je přípustná proti každému takovému rozhodnutí, není-li dále uvedeno jinak.*

[7] Napadeným usnesením bylo rozhodnuto o návrhu na vydání předběžného opatření J. Š. Naopak navrhovatelkami nebyly jeho nezletilé dcery, ty tedy nebyly ani účastníky řízení vedeného pod sp. zn. 17 A 23/2026 o uvedeném návrhu. V souladu s § 102 s. ř. s. tak účastníkem řízení o kasační stížnosti opět mohli být pouze ti účastníci, kteří jimi byli v řízení u městského soudu. Takovými účastníky však nebyly nezletilé dcery navrhovatele, byť právě jich se mělo týkat navrhované předběžné opatření. Zbývá dodat, že pro další závěry Nejvyššího správního soudu v nynější věci je zcela bez významu, zda by těmito účastníky v řízení před městským soudem být mohly a/nebo měly.

[8] Nejvyšší správní soud proto v souladu s § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. odmítl kasační stížnost stěžovatelek, nezletilých dcer navrhovatele v řízení u městského soudu, neboť jsou osobami zjevně neoprávněnými k podání kasační stížnosti.

[9] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 24. června 2026

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu